

ingediend op **1500** (2022-2023) – Nr. 1
29 november 2022 (2022-2023)

Verslag van de hoorzitting

namens de Commissie voor Algemeen Beleid,
Financiën, Begroting en Justitie
uitgebracht door Adeline Blancquaert

met de administrateur-generaal
van het Agentschap Justitie en Handhaving

Samenstelling van de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën, Begroting en Justitie:

Voorzitter: Steven Vandeput.

Vaste leden:

Arnout Coel, Maaike De Vreese, Andries Gryffroy, Philippe Muyters, Steven Vandeput;
Adeline Blancquaert, Anke Van dermeersch, Wim Verheyden;
Koen Van den Heuvel, Peter Van Rompuy;
Willem-Frederik Schiltz, Maurits Vande Reyde;
Celia Groothedde, Björn Rzoska;
Ludwig Vandenhove.

Plaatsvervangers:

Veerle Geerinckx, Liesbeth Homans, Sarah Smeyers, Wilfried Vandaele, Paul Van Miert;
Filip Brusselmans, Yves Buysse, Johan Deckmyn;
Stijn De Roo, Sofie Mertens;
Marino Keulen, Gwendolyn Rutten;
Mieke Schauvliege, Jeremie Vaneeckhout;
Bruno Tobback.

Toegevoegde leden:

Jos D'Haese.

INHOUD

I.	Inleidende uiteenzetting door Bob Van den Broeck, administrateur-generaal van het Agentschap Justitie en Handhaving.....	4
1.	Eerdere carrière.....	4
2.	Leiding van het Agentschap voor Justitie en Handhaving.....	5
3.	Aandachtspunten en vaststellingen	5
3.1.	Eerste aandachtspunt en vaststelling: toenemend aantal mandaten	6
3.2.	Tweede aandachtspunt en vaststelling: voorbij de loutere uitvoering	6
3.3.	Derde vaststelling: inflatie aan straffen.....	7
3.4.	Vierde beschouwing en vaststelling: bundeling justitiële bevoegdheden in een nieuwe entiteit.....	7
4.	Het agentschap: feiten en cijfers	8
4.1.	Toename van de werklast	8
4.2.	Hervorming van de justitiehuisen	8
4.3.	Verdere digitalisering	8
4.4.	Family Justice Centers	8
4.5.	Werking in de gevangenissen	9
5.	Naar de toekomst toe.....	9
5.1.	Bijkomende financiering voor de toenemende werkbelasting	9
5.2.	Doorlichting van de werkprocessen	9
II.	Bespreking.....	10
1.	Vragen en opmerkingen van de leden.....	10
1.1.	Tussenkoms van Adeline Blancquaert	10
1.2.	Tussenkoms van Celia Groothedde	10
1.3.	Tussenkoms van Ludwig Vandenhove	11
2.	Antwoorden van administrateur-generaal Bob Van den Broeck	12
3.	Aanvullende vragen en opmerkingen van de leden	13
3.1.	Aanvullende tussenkomst van Adeline Blancquaert.....	13
3.2.	Aanvullende tussenkomst van Celia Groothedde	14
3.3.	Aanvullende tussenkomst van Ludwig Vandenhove	15
4.	Aanvullende antwoorden van administrateur-generaal Bob Van den Broeck.....	15

In de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën, Begroting en Justitie ging op 27 september 2022 een hoorzitting door met Bob Van den Broeck, de administrateur-generaal van het nieuw opgerichte Agentschap Justitie en Handhaving.

I. Inleidende uiteenzetting door Bob Van den Broeck, administrateur-generaal van het Agentschap Justitie en Handhaving

Bij de aanvang van zijn toelichting stelt *Bob Van den Broeck* dat hij graag ingaat op de vraag van de commissie om in deze hoorzitting wat uitleg te geven over zijn professionele carrière tot nog toe, over zijn functie en over zijn eventuele plannen en aandachtspunten. Hij houdt zich bovendien beschikbaar voor de daaropvolgende vraag- en antwoordronde.

Aangezien er hier vandaag ook nog een hoorzitting volgt met Luc Vanlouwe, de verbindingsofficier bij de Vlaamse Regering, die allicht zal focussen op het handhavingsbeleid, zal de spreker zich daar wat minder op toeleveren in zijn uiteenzetting (*Parl.St.* VI.Parl. 2022-23, nr. 1470/1).

1. Eerdere carrière

Bob Van den Broeck stelt zichzelf daarna kort voor. Hij zal daarbij zijn professionele carrière overlopen en zijn visie geven op het Vlaamse justitiebeleid, en vooral dan zijn vaststellingen na negen maanden te zijn aangesteld als leidend ambtenaar van het nieuwe Agentschap Justitie en Handhaving.

De spreker heeft de voorbije kwarteeuw op verschillende plaatsen gewerkt. Onder andere aan de Universiteit Antwerpen, waar hij assistent was van de professoren Jan Velaers en Herman Van Goethem. Samen met de professoren Stefan Sottiaux en Jogchum Vrieling heeft hij een universitair centrum voor discriminatierecht opgericht. Het moge dus duidelijk zijn dat hij initieel een achtergrond in de rechten heeft. Zijn aandacht was ondertussen wat afgeleid of gefocust op de diversiteitsproblematiek. Hij heeft daar veel over geschreven, onder andere een boek samen met professor Marie-Claire Foblets. Dat bracht hem finaal naar de integratiedienst van de stad Antwerpen. In die hoedanigheid heeft hij ook deelgenomen aan flink wat debatten, waar hij al een aantal latere leden van deze commissie heeft ontmoet.

Daarnaast heeft hij ook op verschillende kabinetten gewerkt, beginnende bij Algemeen Beleid, waar hij 25 jaar geleden is gestart toen Marcel Colla minister was en internet nog een nieuwigheid was. Nadien is hij ook nog raadgever Gelijke Kansen geweest bij minister Pascal Smet, om vervolgens twee keer kabinetschef te zijn geweest van Zuhal Demir, zowel op federaal als op Vlaams niveau.

In de tussentijd heeft hij voor het Vlaams Agentschap Integratie en Inburgering gewerkt, waarvan een tijd ook als waarnemend algemeen directeur. Die ervaring, en ook de ervaring als voorzitter van Inter, het Agentschap Toegankelijk Vlaanderen – dat hij mee heeft opgericht – beschouwt hij als een duidelijke meerwaarde voor zijn huidige functie.

Sinds 10 januari 2022 is Bob Van den Broeck administrateur-generaal van het Vlaamse Agentschap Justitie en Handhaving. Deze functie ligt hem zeer, omdat het een immense uitdaging is om er, samen met alle mensen die hij ondertussen in zijn organisatie heeft ontmoet, een fantastisch verhaal van te maken. Dat mag voor sommigen misschien wat melig klinken, maar het is wel helemaal waar.

De spreker onderkent dat de samenvatting die hij heeft gegeven behoorlijk functiegericht is, en op zich ook niet zoveel zegt over wie hij is of waar hij voor staat. Hij wil dan ook een poging doen om daar wat meer zicht op te geven. Hij meent te mogen stellen dat de rode draad doorheen zijn professionele carrière gelegen is in de wens om een verschil te maken, om een bijdrage te leveren aan een betere samenleving. En dat op een gedreven en kritische, maar doorgaans ook vrolijke manier. Hij vindt het belangrijk om mensen te challengen, aanvaardt zelden dat iets is omdat het zo moet zijn, en wordt instant gelukkig als hij het gevoel heeft dat er in een samenwerking een extra dimensie ontstaat. Ook dat klinkt misschien wat vaag, maar allicht zal een en ander duidelijk worden door de rest van zijn betoog.

2. Leiding van het Agentschap voor Justitie en Handhaving

Bob Van den Broeck heeft zijn functie als leidend ambtenaar bij het Agentschap voor Justitie en Handhaving opgenomen op 10 januari 2022. Hij kwam op die eerder druilerige dag aan in het Ellipsgebouw, waar hij op de eenentwintigste verdieping kantoor zou houden. De start was goed want de mensen waren lief voor hem en ze hadden hem in het grootste bureau gezet, dat eigenlijk een vergaderzaal was. Zo begon hij zijn zoektocht op zijn nieuwe werkplek.

Ondertussen zijn er zo'n negen maanden verstreken. In die periode heeft hij onder andere ook alle veertien justitiehuisen bezocht. Hij heeft daarbij telkens de tijd genomen om naar de medewerkers te luisteren, om te vernemen wat hen drijft, wat hen inspireert en wat hen bezwaart. Hij was daarbij soms ook een beetje verbaasd over de drive van de medewerkers die hij mocht ontmoeten, en was ook blij om zo vaak te horen dat ze de beste job ter wereld hebben. Iemand zei letterlijk: "Ik doe deze job al vijftien jaar, en ik doe hem nog altijd even graag." Het moge dus duidelijk zijn dat er zeker niets mis is met de ambitie en het enthousiasme van de medewerkers. Wel integendeel. In velen van hen zit een groot brandend vuur. Dat is een kracht, maar soms ook een gevaar.

De spreker heeft niet alleen de veertien justitiehuisen bezocht. Hij heeft hetzelfde gedaan met de verschillende afdelingen en met het Vlaams Centrum voor Elektronisch Toezicht (VCET). Hij heeft mee enkelbanden aangesloten en is al verschillende keren naast de medewerkers van het administratieve team of van het monitoringteam bij datzelfde VCET gaan zitten. Hij gelooft immers heel sterk dat een organisatie van deze omvang niet geïsoleerd vanuit een ivoren toren kan worden aangestuurd. Daar hoort ook het aandacht hebben voor de medewerkers bij, waarbij het zijn streven is om een aanspreekbaar leidend ambtenaar te zijn, die open staat voor rechtstreeks contact. Het is fijn te mogen vaststellen dat de medewerkers daar ook gebruik van maken.

De spreker preciseert dat zijn ronde doorheen de organisatie daarmee zeker ook nog niet afgelopen is. In de komende maanden zal hij nog geregeld de gevangenen bezoeken waar zijn diensten actief zijn (met andere woorden alle gevangenen in Vlaanderen), en zal hij ook nog langs gaan in de verschillende Family Justice Centers. Voor morgen staat er zo een werkbezoek aan de gevangenis van Gent op het programma en overmorgen zal hij deelnemen aan een probatiecommissie in Antwerpen. Op die manier ontrafelt hij elke dag een stukje van de werking en weet hij elke dag dat ietsje meer. Dat is boeiend, maar leidt ook vaak tot het besef dat er nog heel wat meer te weten valt.

3. Aandachtspunten en vaststellingen

De administrateur-generaal gaat daarna nader in op een aantal aandachtspunten en vaststellingen. Hij zal daarbij eerst ingaan op enkele algemene beschouwingen,

voordat hij weer zal focussen op het agentschap in al zijn vormen en hoedanigheden.

3.1. Eerste aandachtspunt en vaststelling: toenemend aantal mandaten

Bob Van den Broeck stelt op de eerste plaats vast dat de Vlaamse Regering, in betere tijden dan we deze week meemaken, al sterk geïnvesteerd heeft in de werking van het agentschap. Hij en zijn diensten zijn de regering daar zeer erkentelijk voor, wat niet belet dat er ook een 'maar' is. Waar het aanvankelijk de bedoeling was om door deze investeringen daders en slachtoffers sneller te begeleiden, moet worden vastgesteld dat met alle extra mensen en middelen vooral de sterke groei aan mandaten kon worden opgevangen.

Voor het agentschap is er dus sprake van een booming business. Mocht het agentschap een aandeel zijn dan zou de spreker – weliswaar met enige voorkennis – aanbevelen om erin te blijven investeren. Het lijkt er immers niet op dat, om in dezelfde terminologie te blijven, de markt gaat afkoelen. Wil men de blijvend hoge instroom blijven aanpakken – 2022 lijkt overigens opnieuw een recordjaar te worden – dan zal verder investeren noodzakelijk zijn. Alleen dan zal men werk kunnen blijven maken van een kordaat justitiebeleid, en kan de tijd tussen het ontvangen van een mandaat en de start van de begeleiding redelijk kort gehouden worden.

Voordat hij overgaat naar zijn tweede vaststelling, geeft de spreker nog enkele cijfers die dat verder bewijzen. Zo is het aantal werkstraffen dat binnenkwam ter uitvoering in 2021 gestegen met 52 procent ten opzichte van 2020. Ook probatie is gestegen met 29 procent sinds 2020. Vrijheid onder voorwaarden kende 15 procent meer nieuwe dossiers dan in 2016. Ook het aantal slachtofferdossiers is zeer sterk gestegen. Tegenover 2016 is er een stijging met 51 procent, terwijl de stijging voor het laatste jaar alleen 26 procent bedraagt. Het tijdelijk huisverbod, in se een mandaat met een kleiner aantal dossiers, maar dan wel met een zeer intensieve werklast, is met 77 procent gestegen ten opzichte van 2020. Al deze cijfers zijn gebaseerd op een vergelijking tussen 2021 en de voorgaande jaren. Maar, zoals hoger al gezegd, 2022 lijkt opnieuw een recordjaar te worden, met een maandelijkse instroom van ongeveer drieduizend nieuwe dossiers.

3.2. Tweede aandachtspunt en vaststelling: voorbij de loutere uitvoering

De spreker komt dan tot zijn tweede vaststelling en aandachtspunt. Het moge duidelijk zijn dat Vlaanderen in grote mate een louter uitvoerende verantwoordelijkheid draagt over justitie. We kunnen niet zelf sturen op basis van de wetgeving. We moeten alleen maar uitvoeren wat er federaal beslist wordt. In die zin zijn we in de meest letterlijke zin van het woord de assistent van justitie, wat ook in de titel van vele medewerkers staat.

Hoewel er staatkundig een nevenschikking is tussen de federale overheid en de deelstaten, moet er worden vastgesteld dat, minstens binnen het beleidsdomein Justitie, er vooral sprake is van een onderschikking. We worden niet, of maar gedeeltelijk betrokken bij de redactie van nieuwe regelgeving, en in de gevangnissen is het altijd de Vlaamse dienstverlening die als eerste wordt stopgezet als er een tekort aan personeel is.

Door de manier waarop de bevoegdheden zijn verdeeld kan de federale overheid een deel van zijn verantwoordelijkheden en opdrachten doorschuiven naar de deelstaten. Dat gebeurt bijvoorbeeld door steeds meer mensen onder enkelbandtoezicht te plaatsen. In Vlaanderen staan er daardoor vandaag gemiddeld 1500 mensen onder elektronisch toezicht, terwijl in de meeste Scandinavische landen de overeenkomstige aantallen ergens tussen de 350 en de 1000 liggen. Vlaanderen overtreft dit aantal dus al op zijn eentje. En dan zijn daar de mandaten van de

Franstalige collega's – waarmee er zeer goede contacten zijn – nog niet eens bijgeteld. Hetzelfde geldt overigens voor de toename aan werkstraffen, voor het onder voorwaarden houden van personen die niet verder behandelbaar zijn, en ga zo maar door.

Een ondersteunende en uitvoerende rol betekent niet dat Vlaanderen ook niet mee(r) kan sturen. Dat gebeurt ook wel degelijk, waar het noodzakelijk en mogelijk is. Een sprekend voorbeeld hiervan is de wet die het mogelijk maakt om geweldplegers binnen het gezin tijdelijk uit huis te zetten. De wet in kwestie dateert uit 2013, maar bleef in de praktijk dode letter. Het is pas toen de Vlaamse overheid aandacht kreeg voor intrafamiliaal geweld en door de introductie van de ketenaanpak, dat de rechtbanken deze maatregel en ook deze problematiek ernstig begonnen te nemen. Vandaag is de tijdelijke uithuiszetting in Vlaanderen een zeer welkome maatregel, die in deelstaten zonder die sturing helaas nog altijd onbestaande is.

3.3. Derde vaststelling: inflatie aan straffen

Een volgende vaststelling van Bob Van den Broeck betreft de inflatie aan straffen, waarbij die strafmaten in de realiteit zelden tot niet, of alleen maar in een aangepaste vorm, worden uitgevoerd. Daarom zou men bij een straf eigenlijk een soort handleiding moeten meekrijgen. Vergelijk dat met een soort omrekeningstabel die men allicht wel kent van het shoppen in een land met een alternatief matensysteem. Een gevangenisstraf van pakweg achttien maanden wordt dan omgezet in een enkelbandtoezicht van enkele maanden. Ware het dan niet beter en eerlijker om, zeker bij korte straffen, dat meteen ook als een verder niet onderhandelde strafmaat te beslissen? In plaats van de huidige werkwijze waarbij elke straf aan de hand van een omvormingstabel wordt omgezet in wat ze finaal werkelijk betekent. Op die manier wordt zowel dader als slachtoffer immers een rad voor de ogen gedraaid. En het is bepaald moeilijk om nog van een lik-op-stukbeleid te gewagen als elke veroordeling eerst nog eens door een filter gehaald wordt.

3.4. Vierde beschouwing en vaststelling: bundeling justitiële bevoegdheden in een nieuwe entiteit

De spreker komt dan tot zijn vierde en laatste algemene beschouwing. Deze Vlaamse Regering heeft ervoor gekozen om een groot deel van haar justitiële bevoegdheden te bundelen in een nieuwe entiteit. Dat bewijst dat het Vlaanderen menens is om te investeren in die bevoegdheden. Op het terrein merken we ook dat we daardoor aan kracht winnen. De spreker benadrukt dat hij daarbij geen afbreuk wil doen aan de originele inbedding binnen het Departement Welzijn. Voor vele medewerkers die vanuit de federale Justitie komen of kwamen, is er daarenboven nu weer een gevoel van herkenning, van 'eindelijk weer Justitie' te zijn. Tegelijk zijn er ook medewerkers die vrezen of vreesden dat de mensgerichte aanpak zou verdwijnen ten voordele van een kordaat beleid. Dat is uitdrukkelijk niet de bedoeling. Het is wél de bedoeling om aanklappend te zijn, om mensen kansen te geven, maar ook om hen voor hun verantwoordelijkheid te stellen. Allicht zal dat voor een groot deel van onze 'klanten' een verhaal van vallen en opstaan zijn, maar dan wel een verhaal met duidelijke regels. Het is de leidraad van wat we doen: we staan voor een veilig en rechtvaardig Vlaanderen. Veilig omdat we via daderinzicht hopen op minder recidive. En rechtvaardig omdat we eindelijk ook belang hechten aan de slachtoffers, maar ook omdat elke straf perspectief moet geven op een betere toekomst.

Met de oprichting van de nieuwe entiteit zijn we vanzelfsprekend ook niet op een eindpunt gekomen. Er valt voor en tegen elke opdeling van taken en bevoegdheden tussen administraties of bestuursniveaus immers altijd wel iets te zeggen. Met de oprichting van het agentschap is weliswaar een eerste stap gezet naar een

homogeen pakket, maar er zijn er nog. Om er maar een te benoemen: de benaming luidt 'Justitie en Handhaving', maar vandaag is het handhavingsdeel nog beperkt tot het coördinatielink en zitten de verschillende handhavingsdiensten ingebed bij de inhoudelijk bevoegde entiteiten. Het is een politiek uit te klaren knoop of dat zo moet blijven, dan wel of het beter zou zijn om handhaving en beleid los te koppelen en onder te brengen in afzonderlijke entiteiten, en dus onder de politieke verantwoordelijkheid te laten van de respectievelijke ministers. Vanuit het oogpunt van een effectief checks-and-balancesbeleid valt daar wellicht iets voor te zeggen, maar dat moet politiek beslist worden. De spreker wijst er daarbij op dat er ondertussen hoe dan ook nog bergen werk te verzetten vallen. Zijn diensten zitten alleszins niet om werk verveeld.

4. Het agentschap: feiten en cijfers

4.1. Toename van de werklust

Na deze algemene beschouwingen gaat Bob Van den Broeck in op een aantal feiten en cijfers over het agentschap. Bij het agentschap is het, zoals gezegd, booming business. Het aantal lopende dossiers is de afgelopen vijf jaar gestegen van 29.000 naar 36.530. Die 7530 extra dossiers betekenen een stijging van net geen 26 procent. Maar het aantal justitieassistenten die belast zijn met de behandeling van de slachtoffer- en daderdossiers, is maar met 23,5 procent gestegen, wat in verhouding dus lager is dan de toename in het aantal opdrachten. In vergelijking met het begin van deze legislatuur nemen de justitiehuisen in 2022 meer dan 25 procent meer dossiers op. Er worden dus bijkomende inspanningen geleverd door de justitieassistenten, die meer dossiers opnemen dan voorheen.

4.2. Hervorming van de justitiehuisen

In 2022 werd ook het organisatiemodel van de justitiehuisen hervormd. De krachten van verschillende kleinere justitiehuisen werden gebundeld. Deze hervorming had tot doel om de synergie tussen de justitiehuisen onderling te verhogen en de beschikbare capaciteit in te zetten over een ruimere regio. De antennewerking werd verder uitgebreid in Vlaanderen. Dat is niet alleen een mooie dienstverlening voor de justitiabelen, maar betekent tegelijk ook een grote tijdwinst voor de justitieassistenten.

4.3. Verdere digitalisering

Het agentschap zet ook sterk in op de verdere digitalisering van een aantal werkprocessen. Zo wordt er een e-portaal voor het VCET ontwikkeld, via hetwelke justitiabelen zelf administratieve taken zullen kunnen verrichten, waardoor de administratieve medewerkers van het VCET zullen worden ontlast. De spreker legt uit dat vandaag het uurrooster van een justitiabele ingescand moet worden, waarna het bezorgd wordt om in twee systemen te worden ingevoerd. De hoop is dat hier een grote vooruitgang zal kunnen worden geboekt in het volgende jaar. Nog binnen het Vlaams Centrum voor Elektronisch Toezicht valt in 2022 op dat het aantal nieuwe dossiers nog nooit zo hoog is geweest als de voorbije jaren het geval was. Zo werden er op maandbasis gemiddeld 417 nieuwe dossiers ontvangen, wat goed is voor een stijging met 22 procent.

4.4. Family Justice Centers

De tijd dat justitie uitsluitend een zaak was van daders, en slachtoffers hoogstens bijzaak waren, ligt gelukkig achter ons. Maar het kan altijd nog beter. Het uitstel van het grote terrorismeproces is hiervan een sprekend voorbeeld. Dat proces had voor veel slachtoffers het sluitstuk moeten worden van een helingsproces. Maar er zijn bijvoorbeeld ook nog de slachtoffers van familiaal geweld. Daarom werd beslist

in Vlaanderen de Family Justice Centeraanpak uit te rollen. Naast de bestaande centra in Antwerpen, Limburg en Mechelen, werd dit jaar al een nieuw centrum opgericht in de Kempen en zullen er in de loop van 2023 nog meer centra worden opgericht in Vlaanderen.

4.5. Werking in de gevangenissen

Ook in de gevangenissen neemt het agentschap een steeds belangrijkere rol op als spelverdeler om te zorgen voor de re-integratie van daders. Er moet daarbij vermeld worden dat de kwaliteit van de gevangenissen, met hun gebrekkige infrastructuur die niet is aangepast aan de huidige noden voor het omgaan met mensen, die opdracht er niet gemakkelijker op maakt. Ook hiervoor meent Bob Van den Broeck dat er best richting Noorden zou worden gekeken. De oplossing ligt zelden in het wegstoppen van mensen in vergeetputten, waarbij ze ook nog eens met drie in een kamer ter grootte van een bezemhok worden gestopt.

5. Naar de toekomst toe

5.1. Bijkomende financiering voor de toenemende werkbelasting

Tot slot van zijn betoog wil Bob Van den Broeck het nog hebben over de toekomst. Zoals hij al zei, zal ook dit jaar een recordjaar worden wat het aantal ontvangen mandaten betreft. Om dat goed te kunnen opvangen zijn bijkomende investeringen noodzakelijk. In antwoord op een vraag om uitleg van Adeline Blancquaert heeft minister Zuhail Demir vorige week in deze commissie gezegd dat ze voor die bijkomende financiering naar het federale niveau kijkt. Dat is volkomen terecht.

In het verlengde daarvan wijst de spreker erop dat de Bijzondere Financieringswet goed begrepen moet worden. Doordat het aantal opgenomen mandaten in de periode 2019-2021 is toegenomen, zou er in de loop van 2023 in principe een positieve herberekening moeten volgen, waardoor er vanuit het federale niveau bijkomende middelen zouden komen naar de Vlaamse algemene middelen. Uiteraard is men vragende partij om minstens deze middelen te oormerken om het gevoerde beleid verder te versterken. Het is bovendien een mechanisme: meer investeren in de opname van mandaten is voor de Vlaamse begroting louter een prefinanciering omdat er drie jaar later altijd een herberekening volgt, die weliswaar aan bepaalde criteria of parameters moet voldoen.

5.2. Doorlichting van de werkprocessen

Het is daarbij ook belangrijk om kritisch te staan tegenover wat we doen, of beter hoe we iets doen. De spreker neemt dan ook graag het engagement op zich om eens alle processen en processtappen tegen het licht te houden. Dat is gemakkelijker gezegd dan gedaan en is zeker geen werk van korte adem. Hij zou daarvoor graag, te starten vanaf vandaag, een jaar de tijd hebben om die oefening in de luwte te doen. Er is immers regelgeving, er zijn vastgeroeste tradities en werkwijzen die vaak verschillen per regio. Zulke oefening gebeurt niet met de fanfare op kop en het is ook niet de bedoeling om mordicus iets te veranderen. Maar na een jaar zou de spreker toch graag kunnen zeggen dat elke stap, elke handeling die gesteld wordt, een noodzakelijke stap is. Ook de medewerkers op het terrein beseffen de zinvolheid van deze oefening. Ze zijn dan ook graag bereid om daaraan mee te werken en kritisch naar zichzelf te kijken. Bob Van den Broeck is, allicht samen met de leden van deze commissie, benieuwd naar het resultaat van deze oefening.

De spreker sluit af met de bedenking dat hij nu toch al zowat alle mensen die op de hoofdzetel van het agentschap werken bij naam kent, en heeft kunnen

vaststellen dat iedereen ook al goed gewend is aan zijn heel eigen stijl. Hij houdt zich ter beschikking voor vragen vanuit de commissie.

II. Bespreking

1. Vragen en opmerkingen van de leden

1.1. Tussenkoms van Adeline Blancquaert

Adeline Blancquaert neemt er akte van dat Bob Van den Broeck ondertussen bij alle justitiehuisen is langsgeweest. Hij heeft ook cijfers geciteerd waaruit moet blijken dat de justitieassistenten vandaag meer dossiers opnemen dan voorheen het geval was. In het licht daarvan had het lid graag vernomen of de administrateur-generaal zelf ook het grote tekort aan justitieassistenten opmerkt dat vandaag heerst. En zo ja, waar liggen dan precies de grootste knelpunten en waarover zijn de medewerkers het meest bezorgd? Daarnaast stelt zich natuurlijk ook ten volle de kwestie van de zeer grote verwevenheid tussen de federale en Vlaamse bevoegdheden over strafuitvoering. Voor het lid is het duidelijk dat dat nefast is voor de goede opvolging van de re-integratie van gedetineerden. Vandaar haar vraag welke bijkomende concrete oplossingen de leidend ambtenaar daarover mogelijkerwijze ziet. Verder is er nog altijd de problematiek van de stiefmoederlijke behandeling door het openbaar ministerie van strafrechtelijke dossiers die geïnitieerd werden op basis van Vlaamse strafbepalingen. Dat legt een hypotheek op de geloofwaardigheid van de Vlaamse handhaving. Maar al te vaak worden dergelijke dossiers geseponeerd wegens onvoldoende capaciteit, of voor administratieve beboeting doorgestuurd naar de gerechtelijke beboetingsentiteit. Wat zijn hiervoor de mogelijke oplossingen en op welke termijn kunnen die gerealiseerd worden?

1.2. Tussenkoms van Celia Groothedde

Celia Groothedde wil een aantal vragen te berde brengen met betrekking tot de afgelopen periode en heeft ook vragen over de besteding van gelden. Het klopt dat er recent zeer veel geïnvesteerd is. Het was frappant dat er, hoewel dezelfde partij aan het roer stond, nu plots wel goodwill was om te investeren in bepaalde gebieden. Het lid had in dat verband dan ook graag vernomen of een en ander ook geleid heeft tot een werklasterverlaging. Heeft dat specifiek gevolgen gehad voor de wachtlijsten? Zijn die minder geworden of zijn ze gegroeid? En ook wat de werklaster bij de justitieassistenten betreft, zijn de alarmsignalen nog altijd niet van de lucht. Op een bepaald moment waren er zelfs oproepen om te staken. Die stakingsdreiging is er de afgelopen jaren zelfs meermaals geweest. De mensen gaven in elk geval duidelijk aan dat ze dreigden te bezwijken onder de werklaster. De vakbonden hebben dat signaal ook meermaals vertolkt naar het beleid toe. Vandaar de vraag naar de manier waarop men daar nu mee is omgegaan, en meer bepaald de vraag of de bijkomende investeringen ook in dit opzicht geloond hebben.

Het lid komt dan tot een aantal meer punctuele vragen. Zo had ze graag vernomen hoeveel ambtenaren er het afgelopen jaar zijn aangeworven. Klopt het dat dat er 128 waren? Het lid gaat er ook van uit dat de administrateur-generaal ook op de hoogte is van de investeringen in geld en personeel die gebeurd zijn in de belendende gebieden van het domein Welzijn. De connectie tussen de twee beleidsdomeinen is immers bijzonder groot. Zo mogelijk ook daarover graag wat informatie.

Voordat het agentschap werd opgericht waren er ook altijd problemen met de informatiedoorstroming. Vandaar de vraag hoeveel middelen er door de Vlaamse Regering geïnvesteerd zijn in de informatiedoorstroming Welzijn. Met het oog op de oprichting van het agentschap was er zo'n 62 miljoen euro voorzien. Is het mogelijk om een uitsplitsing te geven van de diverse zaken waarvoor dat budget is aangewend? Hoeveel is er bijvoorbeeld naar infrastructuur en overhead gegaan?

En hoeveel naar personeel en informatiedoorstroming? Hoeveel voltijdsequivalenten (vte's) zijn uitgetrokken voor daderhulpverlening, hoeveel voor de ketenaanpak intrafamiliaal geweld, hoeveel op jeugddelinquentie?

De *voorzitter* onderbreekt het lid met de vaststelling dat haar vragen, door hun hoge graad van detail, veeleer het karakter van schriftelijke vragen hebben. In die zin komt het hem voor dat ze niet echt passen binnen het bestek van deze hoorzitting die tot doel had om kennis te maken met de nieuwe administrateur-generaal en om te vernemen welke diens plannen zijn met het agentschap. Dat doet op zich niets af aan het valabele karakter van de vragen, maar er zijn betere parlementaire instrumenten, in casu schriftelijke vragen, om ze te stellen.

Celia Groothedde is het er niet mee eens dat haar vragen te gedetailleerd zouden zijn, het betreft immers wel degelijk hoofdmoten. De manier waarop de voorziene 62 miljoen euro finaal geïnvesteerd is, is wel degelijk belangrijk. Het betreft hier immers wel degelijk de manier waarop het agentschap functioneert. Over de opdeling van de vte's over de verschillende onderdelen van het agentschap wil het lid gerust een schriftelijke vraag indienen, maar het komt haar voor dat het hierbij voor de administrateur-generaal wellicht gewoon over parate kennis gaat. Mocht dat niet zo zijn, dan kan de informatie in kwestie haar naderhand ook gewoon schriftelijk bezorgd worden. Maar in afwachting daarvan zou ze er ook al genoeg mee nemen mocht de administrateur-generaal haar in approximatieve termen kunnen duiden hoe de middelen grosso modo verdeeld werden. Idem voor het aantal ambtenaren dat vorig jaar is aangeworven. Het doel van deze commissiebijeenkomst kan immers niet beperkt zijn tot het louter kennismaken met Bob Van den Broeck – daarvoor zijn er andere, meer geschikte gelegenheden – maar moet er vooral in bestaan om na te gaan hoe het nieuwe agentschap functioneert.

Naast de kwesties van de verdeling van vte's en budgetten over de verschillende dienstverleningen, is het lid ook heel in het bijzonder benieuwd naar de manier waarop de blinde vlekken en aandachtspunten op het vlak van intrafamiliaal en seksueel geweld worden aangepakt. Welke blinde vlekken moeten er volgens de administrateur-generaal nog worden aangepakt? Wat is zijn inschatting qua resterende blinde vlekken en aandachtspunten? In de korte tijd dat het agentschap nu al bestaat zijn de bestaande problemen immers wellicht niet allemaal opgelost kunnen worden.

1.3. Tussenkoms van Ludwig Vandenhove

Ludwig Vandenhove heeft nog enkele korte vragen voor de administrateur-generaal. Zo had hij van hem graag vernomen hoe de samenwerking met het federale niveau nu precies loopt? Uit uitspraken van minister Demir, onder andere naar aanleiding van vragen om uitleg in deze commissie, moet immers blijken dat de samenwerking met de federale minister van Justitie toch heel wat beter zou kunnen. Hoe goed werken de betrokken administraties samen?

Daarnaast heeft het lid van de minister begrepen dat het de bedoeling was dat er tegen 31 maart van dit jaar een ondernemingsplan zou zijn opgesteld. Hoever staat het daarmee? Is wat hier vandaag werd uiteengezet de outline van dat ondernemingsplan, of ligt de zaak nog anders?

Verder had hij ook graag vernomen hoever men staat met het digitale platform voor slachtoffers, iets waarover hij de minister ook al eerder bevroegd heeft. Ze bevestigde toen dat dat inderdaad een van de accenten binnen haar beleid was. Het agentschap en zijn leidend ambtenaar zouden daarvoor instaan.

En ten slotte komt het lid tot de – mogelijk te politieke – vraag naar de visie van de administrateur-generaal op de beweging om de handhaving meer te centraliseren.

Momenteel zijn er immers diverse handhavingsdiensten die ressorteren onder verschillende ministers. Dat resulteert dan weer in dispariteiten over sancties en straffen ingeval van overtreding van domeinspecifieke regels. Het komt hem voor dat het – nog helemaal los van de kwestie wie er precies bevoegd is – al een goede oefening zou zijn om op Vlaams niveau die zaken beter af te stemmen. Heeft de administrateur-generaal mogelijk al een opdracht in die zin gekregen, in afwachting van het doorhakken van de knoop door de politiek?

2. Antwoorden van administrateur-generaal Bob Van den Broeck

Bob Van den Broeck dankt de leden voor de, soms behoorlijk diepgravende vragen. Hij zal proberen de zaken min of meer gebundeld te beantwoorden.

Wat de samenwerking met het federale niveau betreft, wijst hij er eerst op dat er een onderscheid gemaakt moet worden tussen de zaken die de respectieve administraties met elkaar kunnen bespreken, en de zaken die tussen de respectieve politieke niveaus geregeld moeten worden. Op ambtelijk niveau kan men de samenwerking omschrijven met het predicaat vriendelijk, maar tegelijk is het ook heel erg duidelijk dat men binnen het federale justitiebeleid het gevoel heeft dat het Vlaamse niveau daar een uitvoerend onderdeel van is. Het Vlaamse niveau mag vaak zijn opmerkingen bij de een of andere kwestie bezorgen, maar het komt even frequent voor dat men gewoon vergeet te vragen of er van Vlaamse kant opmerkingen zijn. De relatie is met andere woorden duidelijk nog voor verbetering vatbaar. Met de Franstalige collega's zijn de contacten dan weer zeer goed. Zo wordt er ook met hen samengewerkt in het kader van een ambtelijk plan over wat een zevende staats hervorming daarover zou kunnen behelzen. Die samenwerking loopt echt goed en gemakkelijk. De samenwerking met het federale niveau loopt moeilijker, of toch alleszins minder gemakkelijk. De spreker wijst erop dat zulks in wezen ook wel logisch is. Vlaanderen is immers vragende partij om een aantal zaken die momenteel nog federaal zijn, over te hevelen naar de deelstaten. Het hoeft niet te verwonderen dat het federale niveau het daar moeilijk mee heeft en dus overeenkomstig ook minder tot samenwerking bereid is.

Het ondernemingsplan is er ondertussen en zou volgens de spreker ook moeten zijn ingediend en doorgegeven. Het zou dan ook op de een of andere website terug te vinden moeten zijn. Uit de vraag van het lid leidt hij af dat het document niet onmiddellijk vindbaar was voor hem.

Ludwig Vandenhove preciseert dat hij de vraag naar het ondernemingsplan recent al gesteld heeft naar aanleiding van de bespreking van de rekening 2021 Justitie in deze commissie. In de bijhorende beleids- en begrotingstoelichting stond in dat verband de datum van 31 maart 2022 vermeld.

Bob Van den Broeck beaamt dat het ondernemingsplan in kwestie inderdaad een kleine twee weken na de vernoemde datum aan het kabinet van minister Demir werd bezorgd. Nadat het gevalideerd werd is het via de geëigende kanalen beschikbaar gemaakt voor publicatie.

Op de vraag over de organisatie van de handhaving op Vlaams niveau, verklaart de spreker zelf wel gewonnen te zijn door de idee van een bundeling van de verschillende handhavingsdiensten. Het lijkt hem beter om die, bijvoorbeeld, los te maken van het vergunningenbeleid. De instantie die de vergunning moet afleveren, moet niet noodzakelijk dezelfde zijn als degene die nadien die vergunning moet controleren. Het lijkt integendeel aangewezen om die zaken uit elkaar te halen. Maar dat is in essentie natuurlijk een beslissing die het politieke niveau moet nemen. De administratie waarvan de spreker aan het hoofd staat, zal vanzelfsprekend vrede nemen met die beslissing, hoe ze ook mag luiden. Maar het lijkt hem toch wel goed om, bijvoorbeeld binnen het beleidsdomein Omgeving, alle hand-

havingsdiensten in één hand te clusteren. Of dat dat dan het Agentschap voor Justitie en Handhaving moet zijn, dan wel een centrale instantie binnen het beleidsdomein Omgeving, is opnieuw een vraag die het politieke niveau moet beantwoorden.

Op de bemerking van Celia Groothedde over stakingsdreigingen repliceert de administrateur-generaal dat hij een zeer goed overleg heeft met de vakbondssecretarissen en dat bijna wekelijks. Van stakingen is er dan ook geen sprake. Maar het klopt natuurlijk wel dat de werkdruk erg hoog is. Hij heeft in zijn uiteenzetting ook duidelijk aangegeven dat er opnieuw sprake is van een recordjaar qua aantal mandaten. Maar sinds de start van de huidige Vlaamse Regering is er anderzijds ook heel veel geïnvesteerd in het agentschap en daarvoor in het departement. In die zin zijn er dus ook wel meer schouders om het vele werk te dragen. Maar die beide toenames neutraliseren elkaar: de werkdruk is nog altijd dezelfde als in het verleden. Maar het enthousiasme bij de medewerkers blijft groot. Ze willen er met veel optimisme werk van maken. Vandaar ook dat iedereen wil meewerken aan de efficiëntieoefening. Iedereen wil de vraag beantwoord zien of we wel de juiste dingen doen. Zijn er geen deelprocessen die kunnen worden opgegeven, ten voordele van andere zaken? Dat moet natuurlijk allemaal wel goed bekeken worden. Overhaasting is hier uit den boze.

De antwoorden op de meer cijfermatige vragen zal de spreker schriftelijk bezorgen. Ze kunnen dan bij het verslag gevoegd worden. Voor deze hoorzitting wil hij zich hic et nunc eerder beperken tot de grote principes. Wel kan hij nu al meegeven dat er sinds 10 januari 2022 zo'n honderd mensen in dienst zijn genomen door het agentschap, wat toch een aardig aantal is.

In antwoord op de vragen van Adeline Blancquaert over de werkdruk en de wachtlijsten, herhaalt de administrateur-generaal dat men er met de in dienst genomen extra medewerkers, momenteel in geslaagd is om het toegenomen aantal mandaten op te vangen. Maar de doorlooptijd, dat wil zeggen het moment waarop een dossier wordt aangebracht bij het agentschap en de effectieve start, wat men in het kader van het VCET ook wel eens de planktijd noemt, heeft men vooralsnog niet kunnen reduceren. Maar er wordt dus wel degelijk alles aan gedaan om die tijd zo kort mogelijk te houden. Bob Van den Broeck heeft goede hoop dat via de begroting voor 2023 en de piste van de Bijzondere Financieringswet toch wel een paar extra miljoenen beschikbaar zouden moeten kunnen komen. Hij hoopt dat deze commissie er samen met hem voor zal pleiten om minstens die extra middelen ook effectief te besteden aan de uitbouw van het Vlaamse justitiebeleid.

3. Aanvullende vragen en opmerkingen van de leden

3.1. Aanvullende tussenkomst van Adeline Blancquaert

Adeline Blancquaert wenst eerst en vooral even in te gaan op de opmerkingen die Celia Groothedde formuleerde over de werkdruk bij het agentschap en de vele mandaten die Vlaanderen moet verwerken. Ze wijst erop dat de cijfergegevens waar het lid naar vroeg al in een eerdere commissiebijeenkomst aan bod gekomen zijn. Zelf heeft ze ook nog wel vragen naar meer punctuele gegevens, maar ze zal die stellen via een of meer schriftelijke vragen aan minister Zuhail Demir. Voor dat soort vraagpunten is de schriftelijke procedure immers de aangewezen weg en niet de hoorzitting.

Verder komt het lid voor dat er minstens sprake is van een understatement als de administrateur-generaal gewaagt van een eerder slechte samenwerking met het federale niveau. Ze leidt dat af uit informatie die ze over vele commissies Justitie vernomen heeft, evenals uit de frequente uitlatingen van minister Demir in die zin. Die houding van de federale overheid ten opzichte van Vlaanderen is

betreurenswaardig. Kan de administrateur-generaal aangeven waar hij kansen ziet om die verhouding toch nog te optimaliseren? Op soortgelijke vragen heeft minister Demir altijd geantwoord dat ze in gesprek zou gaan met haar federale evenknie. Maar vooralsnog is het altijd daarbij gebleven en is er in de feiten niets veranderd. Zijn er daarover mogelijk nieuwe inzichten of ideeën om de samenwerking te verbeteren?

Adeline Blancquaert formuleert afsluitend nog twee korte vragen. Met betrekking tot het jeugddelinquentierecht stelt ze vast dat dat nagenoeg volledig onder de bevoegdheid van Vlaanderen valt. Alleen de jeugdrechters en het jeugdparket opereren als het ware nog onder de federale paraplu. Ziet de administrateur-generaal mogelijkheden om op termijn ook de jeugdmagistratuur onder Vlaamse vleugels te brengen? Een tweede vraag van het lid betreft de bestuursrechtscolleges. Een van de grote ambities van de Vlaamse minister van Justitie bestaat in een hervorming van die Vlaamse bestuursrechtscolleges. Het Vlaams Belang is in dat verband de mening toegedaan dat de oprichting van een Vlaams auditoraat, naar analogie met het auditoraat bij de Raad van State, een duidelijke meerwaarde voor de Vlaamse bestuursrechtscolleges zou kunnen betekenen. Hoe staat Bob Van den Broeck tegenover de oprichting van een dergelijk auditoraat?

3.2. Aanvullende tussenkomst van Celia Groothedde

Celia Groothedde stelt vast dat Bob Van den Broeck naar aanleiding van deze hoorzitting alvast toch al vrienden gemaakt lijkt te hebben bij het Vlaams Belang. Zijzelf wenst zich afzijdig te houden van het al dan niet vriendjes maken, en zal zich beperken tot de feiten. Wat de grote principes betreft is het wel degelijk erg belangrijk waarheen het geld gaat. Er is zo'n 62 miljoen euro vooropgesteld. En hoewel de administrateur-generaal in wezen niet op de kwestie is ingegaan, kan het lid zich niet voorstellen dat hij helemaal geen beeld zou hebben – minstens op hoofdlijnen – van de bestemmingen van dat geld. Wat dat betreft dringt ze erop aan dat er wel degelijk een overzicht zou gegeven worden van waar dat geld naartoe is gegaan. Dat is dus zeker geen detailvraag of zelfs maar een cijfervraag. Het gaat integendeel over wat men prioritair acht. Ze dringt er dan ook op aan dat de administrateur-generaal daar toch nog even nader op zou ingaan.

De *voorzitter* wijst het lid op zijn eerdere bemerking over haar vragen. Hij stelt voor dat de administrateur-generaal het gevraagde cijfermateriaal achteraf aan de commissie zou bezorgen. Op basis van die gegevens kan de minister dan later desgewenst nog verder ondervraagd worden. Hier en nu gedetailleerde vragen stellen waarop de administrateur-generaal voor de vuist moet antwoorden is geen correcte manier van handelen. Het risico op fouten én op het later afgerekend worden op die fouten is dan immers te groot. Hij roept de commissieleden dan ook op om correct te handelen en vraagt nadrukkelijk aan Bob Van den Broeck om het gevraagde cijfermateriaal over te maken aan de commissie.

Celia Groothedde wijst erop dat ze net uitdrukkelijk heeft gezegd dat voor haar een gedetailleerde opgave niet hoefde, een overzicht op hoofdlijnen kan hier volstaan.

De *voorzitter* herhaalt zijn stelling dat het bij cijfermateriaal hoe dan ook om correcte gegevens moet gaan. Als de bevroegde de cijfers hier en nu niet ter beschikking zijn, is het risico op het maken van fouten veel te groot. Er moet alleszins vermeden worden dat er hier gewerkt zou worden op basis van verkeerde gegevens. Ook hij wijst erop dat naar aanleiding van de bespreking van de rekening 2021 vorige week al flink wat elementen besproken werden in deze commissie. Nog los daarvan zal al het gevraagde materiaal over het agentschap bezorgd worden aan de commissie.

Celia Groothedde wijst erop dat het minister Zuhair Demir was die heeft voorgesteld om de leidend ambtenaar van het nieuwe agentschap uit te nodigen in de commissie, waar hij nadere toelichting kon geven over wat er allemaal met dat budget gebeurt. Dat is ook de reden waarom zij de hogervermelde vragen heeft opgesteld. Het is dan toch wel bijzonder vreemd dat op een hoorzitting die met die bedoeling is georganiseerd, absoluut niet op het budget zou worden ingegaan. Ze begrijpt niet dat men zelfs niet op vragen over de grote lijnen wil antwoorden.

De *voorzitter* herhaalt nogmaals dat de cijfers in kwestie haar wel degelijk bezorgd zullen worden. En daarmee is die discussie voor hem ook afgesloten. Hij is niet van plan om de administrateur-generaal het mes op de keel te zetten om hier cijfers op te hoesten waar hij niet helemaal zeker van is. Er is hier al aangegeven dat er sinds het begin van het jaar al een honderdtal mensen zijn aangeworven. Doordat dat behoorlijk recent is, zal een en ander allicht ook rekenmatig nog niet helemaal verwerkt zijn. Specifieke vragen over het beleid worden daarenboven ook best, via de geëigende kanalen, rechtstreeks aan de minister gericht.

3.3. Aanvullende tussenkomst van Ludwig Vandenhove

Ludwig Vandenhove komt nog terug op de kwestie van het digitale platform, dat toch nogal een belangrijk beleidspunt van de minister is. Hij had dan ook graag meer informatie gekregen over de timing, de draagwijdte en de exacte bedoeling van deze digitaliseringsoperatie.

4. Aanvullende antwoorden van administrateur-generaal Bob Van den Broeck

Bob Van den Broeck gaat eerst in op de relatie met het federale niveau en de potentiële verbetermogelijkheden op dat vlak. Zoals hij al in zijn inleiding gezegd heeft, beschikken we momenteel in totaal over zo'n vijfhonderd justitieassistenten. In augustus waren er dat zelfs nog 508, maar ondertussen hebben een aantal mensen ouderschapsverlof opgenomen. Hoe dan ook zijn we aan Vlaamse kant wel degelijk de assistent(en) van justitie. Die houding van ondergeschiktheid is ook de manier waarop de meeste mensen in het verleden naar het federale niveau keken. Mee door de oprichting van het nieuwe Vlaamse agentschap zou men moeten kunnen evolueren naar een houding van nevenschiktheid, omdat men daardoor onmiskenbaar aan kracht en gewicht gewonnen heeft. In de volgende periode zal nu ook moeten blijken dat we vanuit die nieuwe entiteit een duidelijkere taal kunnen spreken tegen het federale niveau. Het Vlaamse niveau moet meer zijn plek opeisen. De spreker is de mening toegedaan dat zulks in het verleden veel te weinig is gebeurd. Dat wil overigens ook niet zeggen dat Vlaanderen per se altijd gelijk heeft. Maar de plaats van evenwaardige gesprekspartner waar terdege rekening mee moet worden gehouden, komt ons zeker wel toe. Dat is naar de mening van de spreker ook een van de belangrijkste uitgangspunten van de vragen die vanuit het ambtelijke niveau worden voorbereid in het licht van een zevende staatsherforming.

Met betrekking tot de vragen over jeugddelinquentie en de jeugdmagistratuur, wijst de administrateur-generaal erop dat jeugddelinquentie een van die elementen is die op dit moment nog geen onderdeel uitmaakt van het nieuwe Vlaamse agentschap. Alleen daarom al wenst hij zich ook van commentaar te onthouden. Daarenboven is deze vraag ook duidelijk politiek geladen. Hetzelfde geldt overigens voor de vraag naar de oprichting van een soort Vlaamse Raad van State of een Vlaams auditoraat. Dat zijn zaken die ook voor een groot deel door de politiek moeten ingevuld worden. Maar verder klopt het wel dat er op ambtelijk niveau, door de collega's van het handhavingsluik, effectief wordt nagedacht om bijvoorbeeld tot Vlaamse rechtbanken, Vlaamse politie enzovoort te komen. Dat zijn wel degelijk zaken die nu in ambtelijke teksten worden bekeken en uitgewerkt. Maar

finaal zullen dit soort aangelegenheden in een zevende, dan wel achtste of misschien zelfs negende staatshervorming aan bod moeten komen.

In antwoord op Celia Groothedde wijst Bob Van den Broeck erop dat minister Demir hem mogelijkwijze ooit in die termen heeft ingeleid, maar dat stemt dan niet overeen met de concrete vraag die hij pas vorige week vanuit deze commissie heeft ontvangen en die hij aan het begin van deze bijeenkomst ook letterlijk geciteerd heeft. Uiteraard kunnen ook alle mogelijke vragen over cijfergegevens gesteld worden. Daarvoor zijn schriftelijke vragen de aangewezen werkwijze.¹ En uiteraard wordt er altijd geprobeerd om de voorhanden zijnde middelen zo goed mogelijk te investeren.

Over het digitale platform slachtofferzorg meent de spreker te weten dat die website ondertussen wel degelijk is opgezet. Voor de rest moet hij het antwoord wat schuldig blijven omdat hem niet meteen duidelijk is waar het lid nu precies op doelt.

Ludwig Vandenhove preciseert dat hij eerder ook al aan de minister gevraagd had wat de precieze draagwijdte van dit project is. Hij wenst dus niet alleen te vernemen hoever het staat met dit project, maar ook wat daar nu precies allemaal onder begrepen is.

Bob Van den Broeck preciseert dat slachtoffers via dit digitale platform, veel gemakkelijker dan vandaag het geval is, hun dossier zullen kunnen inkijken. Het gaat dus over een soort van e-portaal, zoals men dat ook wil uitwerken voor het VCET. Dat staat nu nog in zijn kinderschoenen, maar de hoop is om daar in 2023 goede vooruitgang in te boeken. Dat e-portaal moet dus wel onderscheiden worden van de website slachtofferzorg.be, die de spreker eerst vermeld had.

De *voorzitter* dankt de administrateur-generaal voor zijn toelichting en herhaalt de toezegging dat de gevraagde cijfergegevens aan de commissieleden zullen worden bezorgd.

Steven VANDEPUT,
voorzitter

Adeline BLANCQUAERT,
verslaggever

---

¹ [Schriftelijke vragen VI.Parl. 2022-23, nr. 8 aan minister Zuhal Demir](#)
[Schriftelijke vragen VI.Parl. 2022-23, nr. 11 aan minister Zuhal Demir](#)